

‘We dans

Het is bijna een kunst, hoe Barbara Muller (45) het gesprek steeds opnieuw moeiteloos op kinderen in nood weet te brengen. Bij bijna iedere vraag komt ze uiteindelijk bij haar werk uit. Niet omdat ze persoonlijke vragen wil ontwijken, maar omdat haar werk en haar persoonlijk leven zo verbonden zijn, ze ademt haar werk.

Met het Babyhuis en Stichting Beschermd Wieg zet Muller zich in voor het terugdringen van babydood en kindermishandeling. Want dat gebeurt in Nederland, en veel ook. De cijfers schudt ze zo uit haar mouw. Eén op de vijf huilbaby's wordt gesmoord, geslagen of door elkaar geschud. Jaarlijks worden in Nederland 300.000 kinderen mishandeld, verwaarloosd of misbruikt, iedere week overlijdt een kind aan de gevolgen daarvan. Elk jaar worden vier tot zes baby's gevonden, meestal dood. Volgens deskundigen is het aantal dat niet gevonden wordt, vijf keer zo groot. 'Met de geboorte van Eva, mijn oudste dochter, werd iets anders in mij tot leven gewekt. Een vrouw die niet tegen kinderleed of mishandeling kan', vertelt ze aan de eettafel van haar huis in Dordrecht. Buiten rennen kinderen in hun badpak achter een stel honden aan. Haar jongste dochter heeft een zwemfeestje. Het is een gezellige chaos. 'Ik volg het nieuws niet meer. Berichten over mensen die hun kind sloegen of er zoutzuur overheen gooiden, daar lag ik 's nachts om te huilen.' Haar vrienden en familie sloten daarom weddenschappen af toen ze bij de Raad voor de Kinderbescherming ging werken. Ze dachten niet dat zij het lang zou volhouden. Ze bleef anderhalf jaar, maar vertrok omdat ze vast kwam te zitten in regels en systemen. Ze begon met het Babyhuis in Dordrecht, een plek waar

‘Het nieuws volg ik niet meer. Ik lag er 's nachts om te huilen.’

moeders kunnen leren zorgen voor en zich hechten aan hun pasgeboren baby. Stichting Beschermd Wieg en de eerste vondelingenkamer in Nederland volgden. Een kind te vinding leggen is strafbaar omdat het het recht heeft te weten wie zijn ouders zijn. Daarmee was Mullers werk ook strafbaar, maar het wordt inmiddels gedoogd. 'Mij is meerdere keren beloofd dat ik berecht zou worden. Dat ik in de gevangenis kon belanden, maar dat interesseerde me echt niet. Ik dacht alleen: wat moet dat saai zijn.'

Waar bent u het meest dankbaar voor als u kijkt naar wie u geworden bent?

'Dat ik mijn hart heb gevolgd. Dat is niet altijd makkelijk. Je moet loslaten wat veilig voelt, in het onbekende springen. Dat is soms eng. Er waren veel mensen die me van mijn werk met de Beschermd Wieg af wilden houden vanwege het risico, maar ik ben zo blij dat ik gewoon ben doorgegaan. Een ander moment was toen ik door de pil heen zwanger raakte van Eva, vijftien jaar geleden. Dat was in mijn geval heel schokkend. Ik zat in een relatie die niet lekker liep en wilde nooit moeder worden. Vrienden vroegen of ik geen abortus wilde. Maar ik heb die zwangerschap met open handen aanvaard, ook al zette het alles op z'n kop. Ik had net een reis naar Australië geboekt om te leren alleen te zijn

Barbara Muller, schrijfster en oprichter van Stichting Beschermd Wieg, die zeven vondelingenkamers heeft in Nederland.

MARINDE VAN DER BREGGEN BEELD RICHARD VAN HOEK

en te weinig in het leven'

Zomerportret: de vragen zijn al verzonnen en zitten in een doosje. Om ze er blind uit te halen.

en niet te bouwen op de veiligheid van anderen, maar te vertrouwen op mezelf. Juist door de komst van Eva kreeg ik dat, alleen op een andere manier dan waar ik om gevraagd had. Want naar Australië ben ik nooit meer gegaan.'

Wanneer hebt u voor het laatst belangeloos iets voor uw medemens gedaan?

'Dat doe ik non-stop. Negen jaar geleden had ik mijn laatste betaalde baan. Toen dacht ik: wat erg, nu ben ik afhankelijk van Ewald, mijn man. Ik dacht dat onafhankelijkheid betekende dat ik mijn eigen boterham verdiende, maar het zit niet in geld. Als je je als mens kunt ontwikkelen en als je kunt groeien – spiritueel, zakelijk, creatief –, dat is autonomie voor mij. Dankzij mijn man kan ik mijn werk belangeloos doen.'

Wat zou u het liefst uit uw huis gooien?

'De televisie. Ik heb tinnitus: een hoge pieptoon met een suis erdoorheen in mijn oor, op het niveau van een drillboor. Het is een aandoening waar je moeilijk vanaf komt. Je krijgt er antidepressiva en slaapmiddelen voor. Dat wilde ik niet. Mijn nieuwe boek *Onbesuisd*, dat bijna uitkomt, gaat over de manieren waarop ik heb geprobeerd ervan af te komen. Iedereen hier in huis is gek op tv, maar die geluiden zijn heel opdringerig en storend voor mij.'

Welke slechte eigenschap vraagt de meeste aandacht om die te bestrijden?

'Mijn gedrevenheid vind ik lastig, omdat het nooit genoeg is. Ik stel hoge eisen aan mezelf en mijn werk en merk dat ik dat ook van anderen verwacht. Veel werk gaat via Whatsapp, we zijn 24 uur per dag bereikbaar. Ik wil alles in de gaten houden. Ik zit mensen achter de broek, of ik ga taken overnemen. Respectvol omgaan met mensen en niet oordelen vind ik ook belangrijk. Zelf eet ik bewust biologisch en vegetarisch. Ik leg mijn kinderen uit waarom, maar ik bak wel biologisch vlees voor ze, omdat ik wil dat ze een eigen keuze hebben. Eva gaat graag naar Kentucky Fried Chicken. Ik betrap me-

zelf er weleens op dat ik daar toch stiekem een oordeel over heb en haar mijn ideeën wil opleggen.'

Wanneer hebt u voor het laatst gedanst?

'Twee weken geleden was ik met een groepje vriendinnen in Zuid-Frankrijk, dat doen we ieder jaar. Toen hebben we na de lunch op het strand gedanst. Ik heb dan altijd heel idiote oordoppen in om mijn oren te beschermen tegen de muziek. Thuis dans ik elke dag wel even

'Ik werd weggestuurd van catechisatie, omdat ik te veel vragen stelde.'

met mijn man, een paar pasjes door de kamer. Ik hou van dansen, dat doen we eigenlijk te weinig in het leven. Zeker als we ouder worden.'

Met wie zou u weleens een goed gesprek willen voeren?

'Met God. Ik ga niet naar de kerk, maar ik geloof wel. Ik zou Hem willen vragen hoe het kan dat nog steeds zo veel kinderen overlijden door armoede, dat er zo veel kinderen in oorlog leven. Ik weet wel dat het de mens zelf is die ons dit aandoet, maar ik zou wel een paar gouden tips willen voor hoe we dit kunnen aanpakken. Hoe kunnen we ervoor zorgen dat al die verschillende geloven naast elkaar kunnen staan in plaats van elkaar uitroeien? Nee, ik zou Hem niet ter verantwoording roepen. Dat moeten we onszelf, wij maken er een puinhoop van.'

Bent u geneigd tot alle kwaad?

'O nee, daar geloof ik niet in. Ieder mens is in staat een goed of een slecht leven te leiden. Ik geloof wel

dat er kwaad bestaat, maar ook dat er altijd iets positiefs uit te halen valt. De Beschermd Wieg bestaat nu 2,5 jaar. In de laatste 1,5 jaar is er maar één dood kindje gevonden, daarvoor ging het om vier tot zes kindjes per jaar. Ik zeg het voorzichtig, maar het aantal lijkt structureel gedaald. Maar ook dat ene kindje raakt mij enorm. Het is een hele weg om dan niet te oordelen over de ouders. Maar als je je kind bewust doodt, is er al meer met je aan de hand, dat is ook heel triest. Niemand doet dat omdat-ie het zo fijn vindt'.

Bent u een parel in Gods hand of een stofje in het heelaal?

'Beide. Zelf heb ik dat altijd zo gevoeld, ja. Mijn ouders zijn gelovig, maar niet praktiserend, en ik zat op christelijke scholen. Vanaf het moment dat ik kon denken, stelde ik overal vragen over. Als vierjarige kon ik nachten wakker liggen over de vraag waar ik heen zou gaan als ik doodging. Op mijn negende ging ik met een vriendinnetje mee naar catechisatie. Daar werd ik al gauw weggestuurd, omdat ik te veel vragen stelde en de les ophield. Toen ben ik veel gaan lezen. Ik heb van allerlei geloven en wijze mensen iets meegepikt en zo een beetje mijn eigen geloof bedacht.

Ik geloof in de kracht van het universum: ik heb de gekste dingen gevraagd en gekregen. Een voorbeeld: ik wilde heel graag iemand vinden die zelf haar kind heeft gedood. Het zou zo mooi zijn als zij haar verhaal wilde doen, ook om de politiek in Den Haag wakker te schudden. Ik vroeg dat in de auto, op weg naar een vergadering. Op de terugweg stond ik voor het stoplicht mijn mail te bekijken en daar was een bericht van een vrouw die zelf haar baby's heeft gedood. Zij wilde met haar verhaal naar buiten komen en niet langer zwijgen. Zo heb ik nog wel duizend dingen meegemaakt. Wonderen bestaan echt.'

Hoeveel paar schoenen hebt u?

'Ik geef veel weg, maar het zijn er nog steeds schandalig veel. Ik denk veertig paar, of ... misschien overdrijf ik. 35 heb ik er zeker. Ik vind het heerlijk om schoenen van 500 euro voor 60 euro op Marktplaats te kopen, dat is een sport. Op de lijst staat nog een paar paarse Tod's met een heel mooie punt en hoge hak. Die wil ik. Ze hebben ze op Marktplaats, maar niet in mijn maat. Maar daar ga ik het universum niet om vragen, hoor!'

Wanneer hebt u zich het meest geschaamd en waarom was dat?

'Ik moet een 'weet u het zeker?'-knop op mijn mobiel hebben. Echt. In het begin van het mobiele tijdperk liet ik een vriendin, Willeke, weten dat ik het uit ging maken met mijn toenmalige vriend. Zijn naam begon ook met een W. Dat berichtje stuurde ik per ongeluk aan hem. Zo gênant. Ik heb dat wel vaker, dan stuur ik een hilarisch filmpje door, maar net naar de verkeerde persoon. Bijvoorbeeld een zakelijk contact die daar absoluut niet om kan lachen.'

Welke zorgen hebt u over de toekomst van Nederland?

'Dat we nog steeds geen kabinet hebben, betekent voor mij dat we te maken hebben met minder dan kleuters in het kabinet. Zet een paar kleuters bij elkaar en ze komen eruit. Dat deze mensen dat keer op keer niet lukt, vind ik zorgelijk. Net als de vluchtelingenproblematiek. Vooral die oordelen over mensen vind ik zo erg. Ik maak me ook zorgen om de 30.000 abortussen per jaar in Nederland. Die kosten elk rond de duizend euro, terwijl voorbehoedsmiddelen uit het basispakket worden gehaald. Het gaat om miljoenen aan overheidsgeld dat we op heel andere manieren kunnen inzetten. We zien veel moeders bij ons weggelopen die uiteindelijk toch in de abortuskliniek eindigen. Kinderen die levensvatbaar zijn, worden gewoon met een soort heggenschaar in stukken gehakt. Tegelijkertijd wordt het levensreddende werk van de Beschermd Wieg tegengehouden vanwege een wet die niet meer past, die in twaalf EU-landen al is aangepast. Dat moet anders.'